

LOKVE PODNO BRKATE

LEGENDA O NASTANKU LOKAVA

LEGENDA O NASTANKU LOKAVA

Stanovnici Brkate morali su dugo hodati do vode. Ljetno sunce pržilo je i tjeralo ljude i životinje u hlad. Svi su bili iscrpljeni, a morali su hodati da bi preživjeli. Već dva mjeseca nije pala kiša. Sva mala korita su presušila.

Stanovnici su molili bogove da im daruju kišu. Kako bi ih udobrovoljili žrtvovali su dvije domaće životinje. Stavili su ih vezane na veliki kamen. Za vrijeme molitve kamen su obasjale žarko crvene zrake. Postajalo je sve toplije i ubrzo na kamenu više nije bilo životinja.

Pala je noć , a visoko u oblacima Perun je pripremao veliki vatromet. Iz svoga nebeskoga carstva počeo je bacati najvatrenije munje. Munje su udarale o zemlju, drveće je gorjelo, a stijene pucale od topline. Tako je Perun čistio mjesto za Lokve. Potom je sve utihnulo.

Perun je skočio s oblaka. Njegove velike i teške noge propale su duboko u tlo. Zemlja i kamenje letjelo je na sve strane. Lijeva noga napravila je široku i plitku rupu, a desna noga usku i duboku rupu. To je zato jer se Perun u padu nakrivio.

Perun je sjeo na Brkatu i pokušavao izvući noge iz tla. Upale su skoro do koljena. Osjećao je kako ga žulja oštro kamenje. Uhvatio je rukama noge i vukao svom snagom. Napokon su se oslobodile. U zemlji su ostale dvije ogromne rupe. Perun se nasmijao. Rupe će biti korita za lokve.

Razmišljao je Perun kako da napuni korita vodom. Sine mu i dohvati jedan debeljuškasti sivi oblak. Svojim snažnim rukama stisne ga i zavrne, a iz oblaka prsne voda. Svidjelo se to Perunu te on počne hvatati oblake i cijediti ih kao spužve. No ubrzo na mračnome nebu nestade oblaka, a žedna korita popiše svu vodu koju je Perun iscijedio. Vidi Perun da to neće tako lako ići.

Odlučio Perun dozvati Vodenzmaja da mu napuni lokve. Iz Perunovih ruku mjesto prstiju izlazele munje ognjene, vinule se visoko u nebo pa se od mjeseca odbile i probole morsku vodu. More se počelo crvenjeti i ključati. Izlazili na površinu mjehurići, a iz svakoga mjehurića frcale iskrice. Vrije more sve više i stvara ognjeni val .

Na moru je nastao plameni val koji se kotrljao prema obali. Udario je u obalu, poletjele su munje i velike iskre ali val se nije zaustavio. Nastavio se valjati prema Brkati ostavljajući iza sebe izgorene šume i razvaljene gomile.

Vatreni val se ohladio i poplavio. Postao je jajolik. Udario je o Brkatu i razbio se u tisuću kapljica. Iz jajeta je izišao zmaj, Vodenzmaj.

Vodenzmaj se napuhao. Cijeli se zaokružio i uvećao. Iz njegovih nozdrva počela je pljuštati voda kao da se nebo raspolovilo. Iako je voda u slapovima punila lokvu žedna zemlja je sve upijala. Zmaj se morao još više napeti. Sada je voda izlazila i kroz usta. Korita više nisu mogla upijati silnu vodu i počela su se puniti.

Svanuo je novi ljetni dan. Sunčeve tople zrake razlile su se po Brkati i bistrim lokvama. Izgledale su kao dva mala sunca koja su pala na zemlju. Na tisuće svjetlucavih kapljica krasilo je podnožje Brkate.

Svi stanovnici Brkate okupili su se na Lokvama da proslave dan njihova rođenja. Zapalili su veliki oganj i sjeli uokolo njega. Uхватili su se za ruke i podigli glave prema nebu. Seoski starješina zagrabio je vodu iz lokve i bacio na vatru. Bijeli oblak podigao se u visine. Tako su se zahvalili bogovima na daru koji su im dali.